

1. « ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ »

Μέσο: ONE VOICE

Ημ. Έκδοσης: . . .20/10/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .20/10/2026

Σελίδα: 1

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΛΑΖΑΡΟΥ **ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ**

σελ. 4

«Οι δήμοι χρειάζονται περισσότερους πόρους και αρμοδιότητες»

«Δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή Ελλάδα με οικονομικά αδύναμους δήμους»

ONE VOICE

Συνέντευξη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΕΔΕ, ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ, ΣΤΗΝ ONE VOICE

«Δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή Ελλάδα με οικονομικά αδύναμους δήμους»

Συνέντευξη στον Αλέξανδρο Κοντοπάνο

Με αφορμή το επικείμενο Ετήσιο Συνέδριο της ΚΕΔΕ, στην Καλαμάτα, ο πρόεδρος της Λάζαρος Κυριζογλου ανοίγει τα καρτιά του στην One Voice. Αναδεικνύει το τεράστιο χρηματοδοτικό κενό των δήμων και παρουσιάζει τις διεκδικήσεις για μια ισχυρή, αυτόνομη Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Σε μια στιγμή που η πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται αντιμέτωπη με καθοριστικές προκλήσεις, το Ετήσιο Τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ στην Καλαμάτα, 5 με 7 Νοεμβρίου, μετατρέπεται στο κεντρικό βήμα όπου θα συμπυκνωθούν οι αγωνίες και οι διεκδικήσεις των δήμων από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Με φόντο τις αυξημένες απαιτήσεις της καθημερινότητας, ο πρόεδρος της ΚΕΔΕ, Λάζαρος Κυριζογλου, βάζει στο τραπέζι την πραγματική εικόνα των ΟΤΑ, αναδεικνύοντας τα ανοιχτά μέτωπα, αλλά και τα αιτήματα που θα κρίνουν την επόμενη μέρα των τοπικών κοινωνιών.

Κύριε πρόεδρε, με ποιο βασικό μήνυμα προσέρχεται η ΚΕΔΕ στο Συνέδριο της Καλαμάτας;

Προσερχόμαστε με ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Οι δήμοι χρειάζονται περισσότερους πόρους, προσωπικοί και πραγματικές αρμοδιότητες για να ανταποκριθούν στις ανάγκες των πολιτών.

Το Συνέδριο πραγματοποιείται σε μια ιδιαίτερα απαιτητική περίοδο. Το λειτουργικό μας κόστος έχει αυξηθεί σημαντικά, οι υπηρεσίες μας αντιμετωπίζουν ελλείψεις προσωπικού και καλούμαστε να διαχειριστούμε ολοένα περισσότερα ζητήματα, από την πολιτική προστασία και τη διαχείριση

του νερού, μέχρι την κοινωνική πολιτική και την κλιματική ανθεκτικότητα. Δεν πηγαίνουμε στην Καλαμάτα απλώς για να καταγράψουμε προβλήματα. Πηγαίνουμε για να διαμορφώσουμε συγκεκριμένες θέσεις και διεκδικήσεις. Θέλουμε μια Αυτοδιοίκηση που θα έχει λόγο στις αποφάσεις που επηρεάζουν τις τοπικές κοινωνίες.

Η κυβέρνηση επισημαίνει ότι η χρηματοδότηση των δήμων έχει αυξηθεί σημαντικά από το 2019. Γιατί εξακολουθείτε να μιλάτε για οικονομική ασφυξία;

Γιατί η πραγματικότητα δεν αποτυπώνεται μόνο στο πόσα χρήματα εισπράττουμε, αλλά και στο πόσα χρειαζόμαστε για να λειτουργήσουμε.

Το 2019, οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι ήταν 1,8 δισ. ευρώ. Το 2026, ανέρχονται σε 2,9 δισ. ευρώ. Αναγνωρίζουμε την αύξηση. Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοήσουμε ότι το κόστος λειτουργίας των δήμων, σύμφωνα με τη μελέτη που εκπονήσαμε σε συνεργασία με την ΕΕΤΑΑ και εμπειρογνώμονες του υπουργείου Εσωτερικών, φτάνει τα 5,34 δισ. ευρώ.

Η διαφορά, το χρηματοδοτικό κενό, ανέρχεται στα 2,45 δισ. ευρώ. Αυτό είναι το μέγεθος του προβλήματος που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Οι δήμοι σήμερα πληρώνουν πολύ περισσότερα για ενέργεια, υπηρεσίες και συντήρηση υποδομών. Ταυτόχρονα, έχουν αναλάβει πρόσθετες ευθύνες. Δεν γίνεται να συζητάμε μόνο για την αύξηση της χρηματοδότησης, χωρίς να εξετάζουμε την αύξηση των υποχρεώσεων.

Τι ακριβώς ζητάτε από την κυβέρνηση; Μία ακόμα έκτακτη οικονομική ενίσχυση;

Όχι. Ζητάμε μια μόνιμη λύση. Η χρηματοδότηση των δήμων πρέπει να ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος των αρμοδιοτήτων τους.

Πρώτη μας διεκδίκηση είναι η αύξηση των ΚΑΠ. Παράλληλα, χρειάζεται ένας μόνι-

μος μηχανισμός κοστολόγησης και παρακολούθησης των αρμοδιοτήτων, ώστε να γνωρίζουμε πόσο κοστίζει κάθε υπηρεσία και πώς χρηματοδοτείται.

Ζητάμε επίσης ένα νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα για τις τοπικές υποδομές, μέτρα περιορισμού του ενεργειακού κόστους, ειδική στήριξη των μικρών ορεινών και νησιωτικών δήμων και ένα τριετές πρόγραμμα προσλήψεων.

Δεν μπορούμε να ζητάμε από τους δήμους να έχουν περισσότερες ευθύνες και καλύτερες υπηρεσίες, όταν δεν διαθέτουν τους αναγκαίους ανθρώπους και πόρους.

Ο νέος Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν αντιμετωπίζει αρκετές από αυτές τις αδυναμίες;

Ο νέος Κώδικας περιλαμβάνει θετικές αλλαγές, τις οποίες αναγνωρίζουμε. Η συγκέντρωση περισσότερων από 2.000 διατάξεων διατάξεων σε ένα ενιαίο νομοθέτημα, η σαφέστερη καταγραφή των αρμοδιοτήτων και η σύνδεση νέων αρμοδιοτήτων με αντίστοιχους πόρους είναι παρεμβάσεις προς τη σωστή κατεύθυνση.

Θετικά αξιολογούμε επίσης τις προβλέψεις για τη στελέχωση των κοινωνικών δομών και την αναβάθμιση της καταστατικής θέσης των αιρετών.

Όμως, ένας Κώδικας, όσο καλός κι αν είναι, δεν αρκεί από μόνος του. Η πραγματική μεταρρύθμιση θα κριθεί στην εφαρμογή, στη χρηματοδότηση και στη δυνατότητα των δήμων να ασκούν αποτελεσματικά τις αρμοδιότητές τους.

Μιλάτε συχνά για ουσιαστική αποκέντρωση. Τι σημαίνει αυτό στην πράξη;

Σημαίνει να πάψουμε να αντιμετωπίζουμε την Αυτοδιοίκηση ως τον τελευταίο κρίκο μιας συγκεντρωτικής διοικητικής αλυσίδας. Το κεντρικό κράτος οφείλει να σχεδιάζει τις εθνικές πολιτικές. Οι δήμοι, όμως, πρέπει να έχουν αποφασιστικό ρόλο στην εξειδίκευση και εφαρμογή τους σε τοπικό επίπεδο.

Ο δήμος γνωρίζει καλύτερα τις ανάγκες της περιοχής του. Γνωρίζει πού υπάρχουν προβλήματα ύδρευσης, ποιες υποδομές χρειάζονται παρεμβάσεις, ποιοι συμπολίτες μας έχουν ανάγκη κοινωνικής στήριξης.

Χρειαζόμαστε ένα κράτος που εμπιστεύεται την Αυτοδιοίκηση και δεν της μεταφέρει μόνο υποχρεώσεις.

Θα ζητήσετε συγκεκριμένες δεσμεύσεις και από τα πολιτικά κόμματα;

Ασφαλώς. Η Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να εμφανίζεται στα προγράμματα των κομμάτων μόνο ως μια γενική αναφορά ή και να μην αναφέρεται καθόλου. Ξαν να μην υπάρχει.

Θα θέσουμε τις θέσεις μας σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις και θα ζητήσουμε συγκεκριμένες απαντήσεις. Πώς αντιλαμβάνονται την οικονομική αυτοτέλεια των δήμων; Πώς θα αντιμετωπίσουν την υποστελέχωση; Ποιο μοντέλο αποκέντρωσης προτείνουν;

Θέλουμε σαφείς προγραμματικές δεσμεύσεις, όχι ευκολόγια. Η ΚΕΔΕ εκπροσωπεί τους δήμους ολόκληρης της χώρας και έχει υποχρέωση να διεκδικεί λύσεις ανεξαρτήτως από το ποιος κυβερνά.

Ποιο θα θεωρούσατε πραγματικό αποτέλεσμα του Συνεδρίου;

Να φύγουμε από την Καλαμάτα με ενωτική και ισχυρή θέση της Αυτοδιοίκησης, με συγκεκριμένο σχέδιο διεκδίκησης.

Δεν αρκεί να συμφωνούμε ότι οι δήμοι αντιμετωπίζουν προβλήματα. Πρέπει να συμφωνήσουμε και στον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Θέλουμε δήμους που θα μπορούν να σχεδιάζουν, να επενδύουν, να προστατεύουν και να στηρίζουν τις τοπικές κοινωνίες. Αυτό δεν είναι συντηριακό αίτημα των αιρετών. Είναι ζητήματα ποιότητας ζωής για εκατομμύρια πολίτες.

Γιατί, τελικά, δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή Ελλάδα χωρίς ισχυρούς δήμους.